

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011739
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3118011739.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci proti obžalovaným 1) D. D., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom E. nad A. XXX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby llava a 2) T. W., XX.X.XXXX v W., trvale bytom F., W. XXX/XX, prechodne bytom O., E. XXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby llava, trestne stíhaným pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 3 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 24. apríla 2019, prejednal odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín a obžalovaného T. W. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. februára 2019, sp. zn. 3Tk/2/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného T. W. zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. februára 2019, sp. zn. 3Tk/2/2018, boli obžalovaní D. D. a T. W. uznaní vinnými zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 3 písm. c) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že minimálne od mesiaca február roku 2018 až do dňa 27.06.2018 vrátane v meste Prievidza, ako aj na iných miestach prievidskeho okresu, si doposiaľ nezisteným spôsobom zabezpečovali od neznámych osôb metamfetamín, ktorý následne neoprávnene prechovávali a za účelom finančného profitu ďalej distribuovali konečným konzumentom, ako aj menším dílerom za účelom ich ďalšej distribúcie, pričom v uvedenom období sa obvinení dopustili nasledujúceho protiprávneho konania

- dňa 18.06.2018 v čase o 21.00 hod. v meste Prievidza na čerpacej stanici OMV po predchádzajúcom telefonickom dohovore predal T. W. osobe H. O., trvale bytom P., ul. P. č. XXXX/X igelitové samouzatváracie vrečko o rozmere 10x16 cm s obsahom neznámeho kryštalického prášku, ktoré obvinenému T. W. za uvedeným účelom zadovážil obvinený D. D., pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, Slovenská Ľupča pod č. PPZ-KEU-SL-EXP-2018/1658 predmetné vrečko obsahovalo kryštalickú látku svetlohnedej farby s hmotnosťou 6,86 g s prítomnosťou metamfetamínu 74,8 % hmotnostného, pričom odborným vyjadrením Ministerstva vnútra Prezídia Policajného zboru, národnej protidrogovej jednotky ČVS:PPZ-NKA-PDJ-4-295/2018-PZ zo dňa 28.06.2018 bola stanovená hodnota celkového množstva metamfetamínu na minimálne 411,60,- Eur,

- dňa 22.06.2018 v čase o 18.50 hod. v meste Prievidza, na čerpacej stanici OMV po tom, ako obvinený T. W. telefonicky dohodol stretnutie s H. O., predal obvinený D. D. osobe H. O., trvale bytom P., ul. P. č. XXXX/X igelitové samouzatváracie vrečko o rozmere 10x16 cm s obsahom neznámej kryštalickej látky, ktoré podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, Bratislava pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2018/7874 obsahuje kryštalický materiál béžovej farby s hmotnosťou 100,709

g s prítomnosťou metamfetamínu 77,7 % hmotnostného, pričom odborným vyjadrením Ministerstva vnútra Prezídia Policajného zboru, národnej protidrogovej jednotky ČVS:PPZ-NKA-PDJ-4-295/2018-PZ zo dňa 28.06.2018 bola stanovená hodnota celkového množstva metamfetamínu na minimálne 6042,54,- Eur,

- dňa 27.06.2018 v čase po 18.00 hod. v meste Prievidza na čerpacej stanici OMV po tom, ako obvinený T. W. telefonicky dohodol stretnutie s H. O., predal obvinený D. D. osobe H. O., trvale bytom P., ul. P. č. XXXX/X hnedú kryštalickú látku zabalenú vo väčšom vrecku s tlakovým uzáverom s nápisom „10x100“ previazaným špagátom do kríža, pričom podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru, Bratislava pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2018/8026, obsahovalo uvedené väčšie vrecko 10 plastových vreciek s tlakovým uzáverom (rozmer cca. 16,8+10,0 cm) označené „100“ s obsahom vizuálne rovnakého béžového kryštalického materiálu s celkovou hmotnosťou 994,33 g, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu 78,1 % hmotnostného, pričom odborným vyjadrením Ministerstva vnútra Prezídia Policajného zboru, národnej protidrogovej jednotky ČVS:PPZ-NKA-PDJ-4-295/2018-PZ zo dňa 28.06.2018 bola stanovená hodnota celkového množstva metamfetamínu na minimálne 59,659,80,- Eur,

- dňa 27.06.2018 v čase o 20.00 hod. v meste Prievidza, počas výkonu prehliadky osobného motorového vozidla zn. Q. X., EČ: F dobrovoľne vydal obvinený T. W. po jeho zákonom poučení hnedú kryštalickú látku vo vrecku s tlakovým uzáverom a nápisom fixkou „100“, ktorú mu dňa 27.06.2018 v čase medzi 13.00 hod. až 14.00 hod. v Prievidzi odovzdal obvinený D. D. s tým, aby si uvedené vrecko odložil, pričom podľa výsledku skúmania Kriministického a expertízneho ústavu PZ pod č. PPZ-KEU-BA-EXP- 2018/8026 sa jednalo o hnedú kryštalickú látku o hmotnosti 75,610 g s priemernou koncentráciou 77,9% hmotnostných metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 1.473 bežných jednotlivých dávok drogy v hodnote minimálne 4.536,60,- Eur a následne obvinený T. W. rovnako dobrovoľne po jeho zákonom poučení vydal aj 1 ks tablety v tvare domčeka s logom príboru a vrecko s tlakovým uzáverom obsahujúce hnedú kryštalickú látku, pričom podľa výsledku skúmania Kriministického a expertízneho ústavu PZ pod č. PPZ-KEU-BA-EXP- 2018/8026 išlo o tabletu s hmotnosťou 469 mg s priemernou koncentráciou 39,5% hmotnostných MDMA, čo sa považuje za jednu bežnú jednotlivú dávku drogy v hodnote 10,- Eur a hnedú kryštalickú látku vo vrecku s tlakovým uzáverom s hmotnosťou 18,516 g s priemernou koncentráciou 78,2% hmotnostných metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 362 bežných jednotlivých dávok drogy v hodnote minimálne 1.110,96,- Eur,

pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a látka MDMA je zaradená v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok a odbornými vyjadreniami Ministerstva vnútra SR Prezídia Policajného zboru, národná protidrogová jednotka Bratislava pod č. PPZ-NKA-PDJ-4/295/2018 zo dňa 28.06.2018 a pod č. PPZ-NKA-PDJ-4/526/2018-PZ zo dňa 08.11.2018 hodnota všetkého zaisteného metamfetamínu o celkovej hmotnosti 1.196,025 g predstavuje minimálne 71.761,50,- Eur a hodnota 1 ks tablety MDMA minimálne 10,- Eur.

Za to boli odsúdení:

- obžalovaný D. D. podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, na výkon ktorého trestu bol tento obžalovaný podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 78 ods. 1 Tr. zák. bol tomuto obžalovanému uložený ochranný dohľad na dobu 2 roky.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. bol tomuto obžalovanému uložený trest prepadnutia majetku, predovšetkým:

· osobného motorového vozidla zn. V., evidenčné číslo vozidla W Q.: K čierna metalízy, r. v. XXXX / č.l. 890/ a finančných prostriedkov alokovaných na účte Tatrabanka a.s. Bratislava, G.:X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, stav ku dňu 27.09.2018 je 1.162,27,- Eur /č.l. 1055/, vrátane vecí zaistených pre účely trestného konania a to:

· 149 ks 50 € bankoviek, 120 ks 100 € bankoviek, 32 ks 200 € bankoviek , 1 ks 10 € bankovka, 4 ks 10 € bankovka, 1 ks 5 € bankovka - celkom 25.905,- Eur,

· 1 ks. igelitový sáčok o rozmeroch 100x160 mm s rýchlozatváracím systémom, 1 ks. striekačka injekčná-zabalená, 1 ks. injekčná striekačka odbalená, obe modrej farby na obsah 24 ml látky, kovové závažie valcový tvar o váhe 200 g, kovová lyžička kávová, Igelitové vrečko obsahujúce 18 ks igelitových sáčkov s rýchlozatváracím systémom o rozmeroch 10x15 cm, sklenený pohárík výška 50 cm a priemer 80 cm, digitálna váha, čiernej farby, zn. X. XXXXBKDRIX, uniforma kombinéza pracovná letná zelenej farby s nápisom Polícia, polokošela čierna s nápisom Polícia;

· originálne zabalené injekčné striekačky s modrým piestom: 4ks 10 ml a 10ks 2 ml; injekčné ihly 72ks 0,7x30 mm a 100ks 0,7x35 mm a 19ks 0,6x25 ml; injekčné striekačky „inzulínky“ zn BD micro-fine 30 ks (3 balenia po 10 ks),

· veľké plastové vrečko s uzáverom a nápisom „10x100“ a 10 ks. menších plastových vreciek s uzáverom a nápisom „100“ a špagát;

- obžalovaný T. W. podľa § 172 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 78 ods. 1 Tr. zák. bol tomuto obžalovanému uložený ochranný dohľad na dobu 2 roky.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. bol tomuto obžalovanému uložený trest prepadnutia majetku vrátane vecí zaistených pre účely trestného konania:

- plastové vrečko s uzáverom o rozmeroch 100x165 mm s nápisom „100“,
- plastové vrečko s uzáverom o rozmeroch 40x80 mm,
- 2 ks prázdnych zatavených striekačiek,
- plastové vrečko s uzáverom o rozmeroch 100x165 mm,
- 1 ks zlomená zatavená striekačka,
- 10 ks ihliel
- 2 ks zatavených striekačiek a malé sáčky s tlakovým uzáverom
- digitálne mikrováhy zn. BEUER
- 140 € v bankovkách: 1 ks 20€, 11 ks 10€, 2ks 5 - finančné prostriedky uložené na účet štátnej pokladnice vedený na Krajskú prokuratúru, Trenčín,

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote proti nemu podali písomne odvolanie prokurátor krajskej prokuratúry a obžalovaný T. W., obaja proti výrokom o uloženom treste odňatia slobody.

V úvode písomného odôvodnenia odvolania prokurátor poukázal na výrovkovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Predmetný rozsudok prvostupňového súdu považujem, v časti týkajúceho sa výroku o vine obžalovaných D. D. a T. W., za zákonný a dôvodný a rovnako tak nemám žiadne výhrady voči konaniu, ktoré jeho vydaniu predchádzalo.

Nestotožňujem sa však s výrokom o treste predmetného rozhodnutia súdu, ako aj so zaradením obžalovaného D. D. pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ktoré som napadol v zákonnej lehote dňa 20.02.2019 riadnym opravným prostriedkom - odvolaním v neprospech obžalovaných D. D. a T. W. a to z dôvodu senátom Okresného súdu Trenčín absolútne neodôvodneného použitia moderačného oprávnenia v zmysle § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v maximálne možnom zákonnom rozsahu (7 rokov) v prípade obžalovaného D. D. a jeho zaradenia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a rovnako neprimeraného a žiadnymi mimoriadnymi okolnosťami odôvodneného použitia ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona v prípade obžalovaného T. W.. V neposlednom rade som rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o treste uloženého obom

obžalovaným napadol aj z dôvodu neuloženia trestu odňatia slobody obžalovanému T. W. za použitia ustanovenia § 36 písmeno l), písmeno n), § 37 písmeno m) Trestného zákona v dolnej polovici trestnej sadzby uvedenej v § 172 odsek 3 Trestného zákona so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia a vo vzťahu k obžalovanému D. D. z dôvodu neuloženia trestu odňatia slobody, síce za použitia ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona, zohľadňujúc poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písmeno j), l), n) Trestného zákona, avšak nie v maximálnom zákonom v § 39 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona stanovenom rozsahu pri trestnej sadzbe 15 až 20 rokov so zaradením obžalovaného D. do ústavu so stredným stupňom stráženia za použitia ustanovenia § 48 odsek 4 Trestného zákona.

Senát prvostupňového súdu vyhodnotil správne poľahčujúce a priťažujúce okolnosti na strane obžalovaného D. D., ich pomer a vplyv na hornú hranicu trestnej sadzby stanovenej zákonom. Absolútne však neodôvodnil svoje rozhodnutie o použití zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému D. D. pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby v maximálne možnom rozsahu. Zaradenie jeho osoby do ústavu s najmiernejším stupňom stráženia odôvodnil súd závažnosťou spáchaného skutku, ako aj mierou narušenia páchatel'a. Pokiaľ ide o obžalovaného T. W., u jeho osoby súd použitia ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona odôvodnil predovšetkým jeho samotným vyhlásením o uznání viny v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku. Vychádzajúc, pri ukladaní trestu zo zásad pre ukládanie trestu v zmysle

§ 34 Trestného zákona, zohľadňujúc osoby páchatel'ov, ich osobné pomery ako aj možnosti ich nápravy, vyhlásenie viny obžalovanými sa súdu javí uloženie trestu pod zákonnú hranicu trestnej sadzby za dostatočné.

Senát súdu v súlade s ustanovením § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona mal obžalovaných po ich odsúdení pre obzvlášť závažný zločin a najmä vzhľadom na charakter nimi páchanej trestnej činnosti zaradiť pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, napriek uvedenému však prvostupňový súd zaradil obžalovaného D. D. podľa ustanovenia § 48 odsek 4 Trestného zákona do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Tento svoj postup senát prvostupňového súdu odôvodnil tým, že osoba obžalovaného D. D. nie je tak narušená, aby bol potrebný na jeho nápravu ústav s vyšším stupňom stráženia.

S uvedeným výrokom o treste a odôvodnením prvostupňového súdu vo vzťahu k obžalovaným D. D. a T. W., ako aj so zaradením obžalovaného D. D. pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, sa nestotožňujem a to z nasledovných dôvodov.

V prvom rade chcem poukázať na skutočnosť, že senát Okresného súdu Trenčín svoje rozhodnutie o použití zmierňovacieho ustanovenia v zmysle § 39 Trestného zákona u oboch obžalovaných absolútne neodôvodnil, pričom práve z predmetného ustanovenia § 39 Trestného zákona je zrejmé, že k uvedenému postupu a ukladaní trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby súd pristúpi výlučne z dôvodu mimoriadnych okolností prípadu, prípadne vzhľadom k pomerom páchatel'a. Senát súdu napriek tomu neuviedol jednu mimoriadnu okolnosť vo vzťahu k obžalovaným D. D. a T. W., ktorá by odôvodňovala aplikáciu ustanovenia § 39 Trestného zákona a už vôbec nie v maximálne možnom zákonom rozsahu v prípade osoby obžalovaného D. D.. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa súd zaoberal viac existenciou a výpočtom poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného D. D. a to jeho doterajšou

bezrestnosťou, uznaním viny, napomáhaním orgánom činným v trestnom konaní, vekom blízkeho veku mladistvým a uznaním viny a napomáhaním orgánom činným v trestnom konaní v prípade obžalovaného T. W.. Všetky uvedené okolnosti súd správne vyhodnotil ako poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona, v žiadnom prípade však nejde o mimoriadne okolnosti odôvodňujúce použitie zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 Trestného zákona u oboch obžalovaných. Na predmetné okolnosti bolo potrebné prihliadnuť ale výlučne v súlade s ustanovením § 36 Trestného zákona a následne v spojení s ustanovením § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona.

Na rozdiel od názoru senátu prvostupňového súdu som toho názoru že obžalovaní D. D. a T. W. sa dopustili mimoriadne závažnej la pre spoločnosť veľmi nebezpečnej a škodlivej trestnej činnosti, ktorá zanecháva stopy na zdraví, ale predovšetkým následnom protiprávnom správaní konečných, často závislých užívateľov pervitínu a spôsobuje jeden veľký spoločenský problém. Aj vzhľadom k množstvu

pervitínu, zaisteného u obžalovaných je zrejme, že z jeho predaja vysoko profitovali, o čom svedčí aj vozový park, ktorým obžalovaný D. D., aj napriek jeho nízkemu veku, disponoval. Zo samotného vykonaného vyšetrovania jednoznačne vyplynulo, že práve osoba D. D., na ktorej beztretnosť a vek blízky veku mladistvému senát súdu poukazuje ako na poľahčujúcu okolnosť bola osobou, ktorá uvedený drogový biznis riadila a obžalovaný T. W. iba plnil pokyny D. D.. Rovnako z vyjadrenia samotného obžalovaného D. D. v postavení obvineného je zrejme, že pre neho nebol problém zabezpečiť aj väčšie množstvo pervitínu ako pervitín o hmotnosti viac ako 1 kg, ktorý bol u obvineného D. vo vozidle zaistený pre účely trestného konania. Aj z uvedeného je zrejme, že v osobách obžalovaných sa jedná o osoby, ktoré patrili minimálne v prievádzskom, inak v drogovom biznise veľmi "silnom", okrese k tej vrchnej špičke, čo podstatne zvyšuje spoločenskú nebezpečnosť osôb obžalovaných. Uvedená nebezpečnosť konania a osoby páchatela je v prípade obžalovaného T. W. navyše umocnená jeho pestrou trestnou minulosťou, keď obžalovaný T. W. bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný a žalovanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre majetkovú trestnú činnosť. Uvedená skutočnosť určite nie je dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona vo vzťahu k obžalovanému W., naopak, podmieňuje ukladanie trestu odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby tak, ako to bolo navrhované intervenujúcim prokurátorom na hlavnom pojednávaní.

Všetky mnou hore uvedené skutočnosti odôvodňujú jednoznačne ukladanie trestu odňatia slobody obžalovanému T. W. v rámci zákonnej trestnej sadzby, konkrétne v jej dolnej polovici a nie pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, ako to urobil prvostupňový súd. Senát Okresného súdu v Trenčíne nemal absolútne splnené podmienky na postup podľa § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona. Neboli zistené žiadne mimoriadne okolnosti prípadu, ani osobné či rodinné pomery páchatela odôvodňujúce použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby o štyri roky.

Pokiaľ ide o obžalovaného D. D., som toho názoru, že tomuto je možné, z hľadiska dosiahnutia účelu trestu, v zmysle § 34 Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá predstavuje 15 až 20 rokov odňatia slobody tak, ako to bolo navrhnuté na hlavnom pojednávaní intervenujúcim prokurátorom, avšak na rozdiel od prvostupňového súdu som toho názoru, že určite nie v maximálne možnom rozsahu, limitovanom ustanovením § 39 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona.

Vyhlásenie obžalovaných o vine na hlavnom pojednávaní, a teda priznanie sa k spáchaniu trestného činu, má procesnoprávne následky, spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo osebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Použitie ustanovenia § 39 Trestného zákona v danom prípade nebolo odôvodnené žiadnymi takými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by jeho použitie legitimovali ako zákonné a správne. Úlohou súdu je aj zrozumiteľne vysvetliť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané.

Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu a závažnosť činu, či osobnosť páchatela, dôkaznú náročnosť veci, preto Trestný zákon priznáva súdu na túto situáciu reagovať možnosťou zníženia trestu mimo hraníc zákonnej trestnej sadzby.

V prípade obžalovaných však vzhľadom k hore uvedenému neexistujú a z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa ani nevyplývajú žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v maximálne možnom rozsahu v prípade obžalovaného D. D. a postup podľa § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona v prípade obžalovaného T. W.. Podľa odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa súd pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vychádzal iba z vyhlásenia viny obžalovaných, veku obžalovaného D., napomáhaniu obžalovaných orgánom činným v trestnom konaní, čo však samo o sebe neodôvodňuje automatické, čisto mechanické, zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Z obsahu odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu nie je zrejme z akých dôvodov nebolo možné uložiť obžalovaným tresty navrhované intervenujúcim prokurátorom na hlavnom pojednávaní a rovnako

nie je zrejmé, prečo by práve obžalovaní, vzhľadom k charakteru, rozsahu a mimoriadne] závažnosti nimi páchanej trestnej činnosti, mali pociťovať uloženie takéhoto trestu podstatne citeľnejšie.

Medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorej úlohou je výchovné pôsobenie trestov na ostatných členov spoločnosti - potenciálnych páchatel'ov. Uložením neprimerane nízkeho trestu nedochádza k naplneniu funkcie trestu v rozsahu generálnej prevencie, a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti.

Mimoriadne znížený trest odňatia slobody, uložený v tejto trestnej veci u páchatel'ov tak závažnej trestnej a pre spoločnosť nebezpečnej činnosti, rozhodne nie je spôsobilý odradiť potenciálnych páchatel'ov od páchania závažnej a spoločensky nebezpečnej trestnej činnosti, práve naopak.

Na základe uvedeného mám za to, že použité zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 Trestného zákona u oboch obžalovaných a § 48 odsek 4 Trestného zákona v prípade obžalovaného D. D. a jeho zaradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, bolo v posudzovanej veci nedôvodné, v dôsledku čoho je uložený trest odňatia slobody neprimeraný a nezákonný.

Vzhľadom k uvedenému som toho názoru, že obžalovaným D. D. a T. W., aj po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností, mimoriadnej závažnosti ich konania, spoločenskej nebezpečnosti osôb páchatel'ov z hľadiska dosiahnutia účelu trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, potrebné uložiť nasledovné tresty. Obžalovanému D. D. nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 172 odsek 3 Trestného zákona za použitia ustanovenia § 36 písmeno j), l), n) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a ustanovenia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v trvaní najmenej 10 (desiatich) rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia za použitia ustanovenia § 48 odsek 4 Trestného zákona. Obžalovanému T. W. nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby podľa § 172 odsek 3 Trestného zákona za použitia ustanovenia § 36 písmeno l), n), § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia za použitia ustanovenia § 48 odsek 4 Trestného zákona.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písmeno d), písmeno e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému D. D. uloží nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 172 odsek 3 Trestného zákona za použitia ustanovenia § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a ustanovenia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v trvaní najmenej desať rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia za použitia ustanovenia § 48 odsek 4 Trestného zákona a obžalovanému T. W. nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby podľa § 172 odsek 3 Trestného zákona za použitia ustanovenia § 36 písmeno l), písmeno n), § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia za použitia ustanovenia § 48 odsek 4 Trestného zákona. Súčasne podľa § 76 odsek 1, § 77 odsek 1, odsek 2 a § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovaným D. D. a T. W. ukladá ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov. Ostatne aby odvolací súd zároveň uložil obžalovaným D. D. a T. W. podľa § 58 odsek 3 Trestného zákona trest prepadnutia majetku vrátane vecí zaistených pre účely trestného konania tak, ako to uložil prvostupňový súd.“

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný T. W. prostredníctvom svojho obhajcu uviedol nasledovné:

„Proti predmetnému rozsudku, a to voči jeho výroku o treste, podávam obžalovaný odvolanie, ktoré odôvodňujem takto:

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako som to už uviedol, svoje konanie ľutujem. Ku skutku, ktorý je mi kladený za vinu som sa priznal. Moje konanie, ktorého sme sa dopúšťal, ako aj jeho následky ma mrzia, avšak som pripravený znášať jeho následky. Takisto vyhlasujem, že do ďalšieho života mám skúsenosť, ktorá ma rozhodne od páchania akejkoľvek ďalšej trestnej činnosti raz a navždy odradila.

Zároveň týmto deklarujem, že som pripravený viesť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody riadny život a byť plnohodnotným členom spoločnosti.

S poukázaním na vyššie uvedené skutočnosti, okolnosti spáchania skutku, keď ja som de facto vystupoval iba ako sprostredkovateľ a osobitne i to, že Okresný súd Trenčín bude ešte rozhodovať i o mojom nesvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného trestu odňatia slobody, kde mi bude nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky (sp. zn. 6PP/380/2016) mám za to, že súd by mi v danom prípade mal uložiť ešte o niečo miernejší trest odňatia slobody, ktorý nebude mať taký vplyv nielen na mňa, ale i moju rodinu - dve toho času už dospelé dcéry, ako aj priateľku a jej maloletú dcéru. A v prípade uloženia ktorého nestratím kontakt s mojimi blízkymi a okolitým svetom na takú dlhú dobu ...

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam si dovoľujem požiadať, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd napadnutý výrok rozsudku Okresného súdu Trenčín zrušil a aby vo veci sám rozhodol tak, že mi podľa § 172 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. uloží kratší nepodmienečný trest odňatia slobody.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný D. D. prostredníctvom svojho obhajcu. Vo vyjadrení obhajoba uviedla nasledovné:

„Odvolanie prokurátora KP Trenčín zo dňa 7.3.2019 proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3Tk/2/2018 zo dňa 19.2.2019 považujem za nedôvodné, rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3Tk/2/2018 zo dňa 19.2.2019 považujem za správny, dôvodný, zákonný a spravodlivý.

Prokurátor v odôvodnení odvolania zo dňa 7.3.2019 proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Tk/2/2018 zo dňa 19.2.2019 v časti týkajúcej sa mojej osoby, poukazuje na to, že podľa jeho názoru je výrok o uloženom treste nesprávny, riadne neodôvodnený, zníženie trestu pod spodnú hranicu tak ako mi bol uložený je nesprávny a taktiež je nesprávny výrok o zaradení mojej osoby do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Tk/2/2018 zo dňa 19.2.2019 podľa môjho názoru obsahuje jednoznačne a dostatočne ustálené skutočnosti a dôvody, prečo mi bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov, ako aj dôvody, prečo som bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, rozsudok považujem vo všetkých výrokoch za správny, a poukazujem na jeho rozsiahle odôvodnenie, v ktorom súd dostatočným spôsobom vysvetlil prečo, a z akých dôvodov rozhodol vo vzťahu k mojej osobe tak, ako rozhodol.

Argumentáciu uvedenú v predmetnom odvolaní považujem za nesprávnu a nedôvodnú, nakoľko sa prokurátor nezaoberal dostatočne možnosťou mojej resocializácie a následného zaradenia do spoločnosti po výkone trestu odňatia slobody.

Na hlavnom pojednávaní som uviedol, že mi je spáchania trestnej činnosti úprimne ľúto a že som si riadne neuvedomoval možné následky môjho konania.

Opakovane uvádzam, že som si riadne neuvedomoval možné následky môjho konania, až počas času stráveného vo väzbe som si naplno uvedomil to, čo som urobil, ako aj to, aké o môže mať pre mňa následky.

Ako som už uviedol na súde, ak by som vedel, aké následky môže mať moje konanie, trestnej činnosti som sa nedopustil. Vôbec som si neuvedomoval závažnosti môjho konania, a už vôbec som si neuvedomoval, že za takéto konanie môžem stráviť tak dlhý čas vo výkone trestu odňatia slobody - čas už neviem vrátiť späť, ale viem, že by som sa už žiadnej trestnej činnosti nedopustil, žiadnej trestnej činnosti, nakoľko až vo väzbe som pochopil, že som stratil slobodu a najkrajšie roky svojej mladosti strávim vo výkone trestu odňatia slobody. Uvedomil som si žiaľ neskoro, že strácam rodinu, priateľov, a celý svoj doterajší život.

Ak by som bol prepustený na slobodu okamžite, už nikdy v budúcnosti by som sa nedopusti žiadnej trestnej činnosti, trest v trvaní 8 rokov považujem za primeraný, najkrajšie roky svojej mladosti aj tak strávim vo výkone trestu odňatia slobody, a chcem poprosiť odvolací súd, aby potvrdil mne uložený trest odňatia slobody, ako aj zaradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, s ohľadom na môj vek aj tento uložený trest bude pre mňa veľkým bremenom, aj keď som si vedomý, že za svoje pochybenie musím niesť zodpovednosť.

Vo všeobecnosti možno povedať, že trestné sadzby obsiahnuté v slovenskom právnom poriadku v Trestnom zákone sú jednoznačne veľmi prísne a jedny z najprísnejších v rámci krajín EU - taktiež náš právny poriadok nijakým relevantným spôsobom nezohľadňuje a nepozná inštitút prvotrestanej osoby v tom zmysle, že u prvotrestanej osoby by mohlo dôjsť k výrazným zmenám pri ukladaní trestov, obzvlášť za situácie, kedy sa obvinený - obžalovaný doznal ku spáchaniu trestnej činnosti a v plnej miere spolupracuje s OČTK.

Poukazujem na stanovisko NS SR obsiahnuté v rozhodnutí Tpj 55/2016 - „Ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. "

Súd pri rozhodovaní zohľadnil všetky vyššie uvedené skutočnosti, a zníženie trestu na dolnú hranicu uvedenú v § 39 ods. 3 písm. b) Tr. zák. riadne odôvodnil ďalšími skutočnosťami.

Prokurátor vo svojom odôvodnení odvolania podľa môjho názoru opomenul veľmi podstatnú skutočnosť pri ukladaní trestu, jeho druhu a výmeru, a to je možnosť nápravy a resocializácie, možnosť zaradenia sa do spoločnosti u mojej osoby.

Je pravdou, že som pochybil, a dopustil sa trestnej činnosti kladenej mu za vinu - domnievam sa však, že väzobné stíhanie a moje odsúdenie na trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia v plnej miere splní svoj výchovný a spoločenský účel s ohľadom na generálnu ako aj individuálnu prevenciu.

Teoretické východiská pri mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 Tr. zák.

Pomery páchatela sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatela ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatelov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatela, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatelky a pod.).

I

Za pomery páchatela odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných pohľadujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatela, závislosť

mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod.

Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti Odvolanie prokurátora KP Trenčín zo dňa 7.3.2019 proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Tk/2/2018 zo dňa 19.2.2019 považujem za nedôvodné a rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Tk/2/2018 zo dňa 19.2.2019 považujem za správny, dôvodný, zákonný a spravodlivý.

Trest v trvaní 8 rokov považujem za primeraný, najkrajšie roky svojej mladosti aj tak strávim vo výkone trestu odňatia slobody a chcem poprosiť odvolací súd, aby potvrdil mne uložený trest odňatia slobody, ako aj zaradenie do ústavu odňatia slobody, ako aj zaradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, s ohľadom na môj vek aj tento uložený trest bude pre mňa veľkým bremenom, aj keď som si vedomý, že za svoje pochybenie musím niesť zodpovednosť, a preto žiadam, aby odvolací súd odvolanie prokurátora KP Trenčín zo dňa 7.3.2019 proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn.: 3Tk/2/2018 zo dňa 19.2.2019 ako nedôvodné zamietol a potvrdil rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Tk/2/2018 zo dňa 19.2.2019 vo vzťahu k mojej osobe.“

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného T. W. nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu podanými odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z obsahu odvolaní a ich dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaniami prokurátora a obžalovaného T. W. napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné. Pokiaľ ide o dovolanie prokurátora, z tohto odvolania a jeho vyššie citovaných dôvodov vyplýva, že prokurátor napadnutému rozsudku vytykal nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 a § 48 ods. 4 Tr. zák. v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por., ako aj a neprimeranú miernosť obom obžalovaným uložených trestov v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por.

K otázke posudzovania správnosti aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. na prejednávany prípad, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že vyššie citovaná argumentácia prokurátora v dôvodoch odvolania ohľadne podmienok pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. vychádza zo súdnej praxe, ustálenej vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 40 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30.6.1990 (do účinnosti zákona č. 175/1990 Zb.), ktoré ustanovenie umožňovalo uložiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu sadzby ustanovenej zákonom, len pri existencii výnimočných okolností prípadu alebo pri existencii mimoriadnych pomerov páchatel'a. Znenie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. však neustanovuje, že pre uloženie (akéhokoľvek) zákonom dovoleného trestu pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom by museli existovať výnimočné alebo mimoriadne okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a.

Na základe preskúmania veci v rozsahu a dôvodov odvolania prokurátora, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, ktoré

boli podkladom pre uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému D. D., majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, pričom odvolací súd konštatuje, že ich správnosť prokurátor v dôvodoch podaného dovolania ani nenamieta. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené skutkové zistenia okresného súdu opodstatňujú aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., s čím sa podľa obsahu odôvodnenia odvolania nepochybne stotožňuje aj prokurátor, ktorý namieta len rozsah zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby v prípade tohto obžalovaného, nie však samotnú aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. na ukladanie trestu odňatia slobody tomuto obžalovanému. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok z dôvodu aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona pri ukladaní trestu obžalovanému D. D. netrpí vadou v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého by výmera trestu odňatia slobody, uložená obžalovanému D. D. napadnutým rozsudkom, bola neprimerane mierna v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Podľa názoru odvolacieho súdu skutočnosti, ktorými okresný súd odôvodnil, prečo u tohto obžalovaného využil maximálnu možnosť zníženia výmery trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 ods. 3 písm. b) Tr. zákona, zakladajú opodstatnenosť takéhoto postupu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu poznatky o osobe tohto obžalovaného nesvedčia záveru o jeho kriminálnej narušenosti a vzhľadom na jeho mladý vek je opodstatnený predpoklad, že okresným súdom určená výmera trestu, vykazujúceho znaky dlhodobého trestu, naplní u tohto obžalovaného jeho výchovný účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Podľa názoru odvolacieho súdu v prospech správnosti rozhodnutia okresného súdu svedčí aj tá skutočnosť, že obžalovaný D. D. podľa obsahu vyšetrovacieho spisu orgánom činným v trestnom konaní poskytol úplné informácie, súvisiace s jeho trestnou činnosťou, teda nielen informácie o samotnom páchaní trestnej činnosti z jeho strany, ale označil aj zdroje, z ktorých získaval drogy, teda poskytol informácie, spôsobilé odhaliť drogovú trestnú činnosť na vyšších stupňoch pyramídy takejto závažnej protispoločenskej činnosti, ktorej súčasťou bol aj tento obžalovaný. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom uložená výmera trestu odňatia slobody obžalovanému D. nevykazuje znaky neprimeranej miernosti trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu aj zaradenie obžalovaného D. na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. je v odôvodnení napadnutého rozsudku odôvodnené konkrétnymi zisteniami, majúcimi oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Okresný súd pritom správne vychádzal zo zistenia, že ide o mladého páchatela, ktorý pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život, z ktorého dôvodu je žiaduce, aby výchovný proces takéhoto páchatela od jeho počiatku nezačal prebiehať v bezprostrednom kontakte s osobami, ktoré svojím predchádzajúcim spôsobom života už prejavili pretrvávajúce sklony k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti. V konečnom dôsledku je potrebné mať tiež na zreteli, že aj výkon trestu odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia je zameraný na výchovu páchatela, aby viedol riadny život a ak by obžalovaný v podmienkach režimu výkonu trestu v ústave s minimálnym stupňom stráženia porušoval ústavný poriadok, ustanovenie § 9 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov umožňuje jeho preradenie do ústavu s vyšším stupňom stráženia. Z uvedených dôvodov odvolací súd preto dospel k záveru, že ani zaradenie obžalovaného D. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. nevykazuje znaky neprimeranej miernosti trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že správne a v súlade so zákonom sú aj výroky napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému W. a spôsobe jeho výkonu. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri analogickej aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) ods. 4 Tr. zák. postupoval v intenciách stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Tpj 55/2016. Preto niet dôvodu dospieť k záveru, že by takýto postup okresného súdu vykazoval vady v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák., teda vady spočívajúce v porušení ustanovení Trestného zákona.

Pokiaľ ide o výmeru trestu odňatia slobody, uloženého obžalovanému W. rozsudkom okresného súdu, podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v súlade aj s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. dôsledne vyhodnotil najmä spôsob a rozsah spáchania predmetnej trestnej činnosti týmto obžalovaným. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku, správnosť ktorej prokurátor v odvolaní nenamieta, vyplýva, že tento obžalovaný jedenkrát predal tretej osobe drogu v hodnote minimálne 411,60 eur a ďalej už len dvakrát telefonicky sprostredkoval stretnutia obžalovaného D. s tretou osobou za účelom predaja drog (v minimálnej hodnote 6.042,54 eur a 59.659,80,- eur).

Pokiaľ prokurátor v dôvodoch odvolania poukazoval na to, že obžalovaný W. bol v minulosti deväťkrát súdne trestaný (tento záver vyvodil aj okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku), odvolací súd sa nestotožnil so správnosťou tohto záveru. Hoci podľa odpisu registra trestov má obžalovaný W. v registri trestov deväť záznamov, z obsahu týchto záznamov možno zistiť, že tento obžalovaný bol v minulosti 3-krát odsúdený na súhrnné tresty (viď záznamy pod č. 1, 4, 8), v rámci ktorých boli zrušené tresty (viď záznamy pod č. 3, 3, 6, 6, 7), resp. bolo upustené od uloženia súhrnného trestu (viď záznam č. 9). V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že uloženie úhrnného, resp. súhrnného trestu v prípade súbehu trestných činov (jednočinných aj viacčinných) je zákonodarcom poskytnutou výhodou pre páchatelov, lebo pri ich ukladaní sa uplatní ako dominantný princíp absorpcie sadzieb, ktorý je modifikovaný v horizontálnej línii kumulačným princípom. Dôvodom tejto výhody je ohľad na to, že páchatel spáchal ďalší trestný čin bez toho, aby bol varovaný v odsudzujúcom rozsudku. Pri súhrnom treste, pred uložením ktorého sa viedli viaceré trestné stíhania, ide teda z hľadiska posúdenia počtu odsúdení o rovnakú situáciu, ako pri úhrnom treste, ktorý sa ukladá v rámci spoločného konania pre viacčinný súbeh trestných činov.

S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému W. uložený trest odňatia slobody nie je neprimerane mierny v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Za neprimerane mierne odvolací súd nepovažuje ani zaradenie tohto obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia postupom podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na okresným súdom pri jeho osobe správne ustálený stupeň kriminálnej narušenosti a výmeru uloženého trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora proti napadnutému rozsudku okresného súdu nie je dôvodné.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že ani v odvolaní obžalovaného W. namietaná vada, neprimeraná prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. nie je dôvodná. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere pod dolnou hranicou trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom, ktorá okolnosť svedčí proti opodstatnenosti záveru o neprimeranej prísnosti uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že ani odvolanie obžalovaného W. nie je dôvodné.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním prokurátora a obžalovaného W. napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil ani chyby odvolaním prokurátora a obžalovaného nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,

m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora a obžalovaného Beláňa nie sú dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.